

ODPIS

Sygn. akt VIII U 4189/13

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodniczący SSR del. do SO Maciej Nawrocki

Protokolant st. prot. sąd. Magdalena Pelz

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 r. w Poznaniu

odwołania **K. K. (1)**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 7 czerwca 2013r., znak: (...)

w sprawie **K. K. (1)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż K. K. (1) nie podlegała ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu) w okresie od 15 grudnia 2010 r. do 6 marca 2012 r. z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej

/-/ Maciej Nawrocki

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 czerwca 2013 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2, art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. A, art. 38 ust. 1 i 2, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 9 ust. 1a, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1212 ze zm.; dalej: ustawa o sus), stwierdził, że K. K. (1) podlega z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 15 grudnia 2010 r. do 6 marca 2012 r. W uzasadnieniu organ rentowy podał, iż K. K. (1) figurowała w Centralnej Ewidencji i Informacji o działalności Gospodarczej w okresie od 21 kwietnia 2009 r. do 24 maja 2013 r. pod nazwą Zakład (...). Natomiast decyzją z dnia 13 października 2010 r. Narodowy Fundusz Zdrowia (...) Oddział (...) w P. orzekł, iż od dnia 21 kwietnia 2009 r. winna podlegać obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej. Wobec powyższego Zakład z urzędu zgłosił ubezpieczoną do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 21 kwietnia 2009 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego w G. potwierdził, że K. K. (1) figuruje w ewidencji podatników prowadzących pozarolniczą działalność od 21 kwietnia 2009 r. Z przedmiotowego tytułu nie składała zeznań podatkowych i nie dokonywała wpłat z tytułu podatków. Ponadto organ rentowy ustalił, iż była zatrudniona na podstawie umowy o pracę od 10 lutego 2006 r. do 14 grudnia 2010 r. u M. T. oraz od 7 marca 2012 r. w (...) Sp. z o.o. W związku z zatrudnieniem ubezpieczona uzyskiwała co najmniej

minimalne wynagrodzenie w przeliczeniu na okres miesiąca. Wobec powyższego Zakład stwierdził, iż odwołująca podlega z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 15 grudnia 2010 r. do 6 marca 2012 r. /vide decyzja w aktach ZUS/

Dnia 16 września 2013 r., K. K. (1) złożyła pismo zatytułowane „oświadczenie”, w którym wskazała, że w okresie objętym postępowaniem miała zgłoszoną działalność gospodarczą. Z tytułu tej działalności nie uzyskała żadnego dochodu, gdyż jej nie podjęła ze względu na brak środków. W tym czasie była zatrudniona na podstawie umowy o pracę, pojawiły się problemy zdrowotne w rodzinie – choroba córki oraz choroba jej samej. Powyższe spowodowało, iż odwołująca straciła pracę. Zdaniem K. K. (1) w/w okoliczności przyczyniły się do tego, iż nie dopełniła obowiązku wyrejestrowania działalności. Leczyła się w K. oraz przebywała w sanatorium. Natomiast obecnie odwołująca pobiera świadczenie rehabilitacyjne. /vide pismo k. 3 akt/

Dnia 27 września 2013 r. odwołująca złożyła kolejne pismo, w którym powołała tożsamą argumentację, co w treści poprzedniego pisma oraz zwróciła się o przyjęcie przedstawionych dokumentów świadczących o jej niedyspozycyjności jako dowodów świadczących o niepodjęciu przez nią działalności gospodarczej, a w konsekwencji niepodleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom z tytułu prowadzenia działalności i umorzenie postępowania. /vide pismo k. 4-5 akt/

Natomiast w piśmie z dnia 8 października odwołująca zwróciła się o potraktowanie pisma z dnia 16 września 2013 r. i z dnia 25 września 2013 r. jako odwołania od decyzji oraz o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania.

W uzasadnieniu odwołująca podniosła, iż nie złożyła odwołania od decyzji z dnia 7 czerwca 2013 r. w przewidzianym prawem terminie z powodu jej choroby i związanym z tym zażywaniem leków antydepresyjnych. Dopiero po otrzymaniu kolejnych pism, okazała je teściowej i sporządziła pismo z dnia 16 września 2013 r., a następnie pismo z dnia 25 września 2013 r. /vide pismo k. 6 akt/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy przytoczył argumentację prawną i faktyczną zaprezentowaną w zaskarżonej decyzji oraz wniósł o odrzucenie odwołań, albowiem zaskarżoną decyzję K. K. (1) odebrała w dniu 15 czerwca 2013 r., a zatem termin do wniesienia odwołania został przekroczony i upłynął z dniem 15 lipca 2013 r. /vide odpowiedź na odwołanie k. 8 akt/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 21 kwietnia 2009 r. do 24 maja 2013 r. K. K. (2) miała zarejestrowaną pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą K. K. (1) Zakład (...). Przedmiotem działalności miało być wykonywanie konstrukcji i pokryć dachowych.

W związku z zarejestrowaniem w/w działalności odwołująca dokonała zgłoszenia do Urzędu Skarbowego w G. w ewidencji podatników prowadzących działalność gospodarczą opodatkowaną w formie zryczałtowanego podatku.

dowód: odpis z (...), pismo z dnia 21.05.2013 r. w aktach ZUS

Odwołująca zdecydowała się na zarejestrowanie działalności za namową męża, który kiedyś prowadził zakład blacharsko-dekarski. Jednakże odwołująca nie podjęła prowadzenia działalności. Nie znalazła żadnych klientów. Nie reklamowała swojej działalności poprzez ogłoszenia w gazecie lub reklamy. Odwołująca nie podjęła działalności także z tego względu, iż mąż wyjechał do pracy zagranicę, gdzie wykonywał prace ogólnobudowlane.

W listopadzie (...) córka odwołującej, S. B. zachorowała na raka węzłów chłonnych. Badaniem z dnia 23 listopada 2010 r. stwierdzono ziarnicę złośliwą. Przez następne dwa lata córka odwołującej przechodziła leczenie. Odwołująca wraz z córką co tydzień, co dwa tygodnie dojeżdżały do szpitala do P.. S. B. przyjęła 14 chemioterapii.

W okresie choroby córki, odwołująca opiekowała się też wnukiem (ur. (...)) oraz zajmowała się własnym nastoletnim synem (ur. (...)). Mąż odwołującej w tym czasie pracował za granicą. Przyjeżdżał raz na pół roku tylko na kilka dni i później wracał. Odwołująca utrzymywała siebie i rodzinę z pieniędzy przysyłanych przez męża.

Do stycznia (...) córka odwołującej przechodził badania, na okoliczność istnienia cech wznowy. Badanie z dnia 26 stycznia 2015 r. potwierdziło brak wznowy

dowód: dokumentacja medyczna (k. 54-85); zeznania odwołującej (k. 41-42, 90)

W okresie zarejestrowania działalności Urząd Skarbowy w G. nie odnotował wpływu zeznań podatkowych oraz wpłat podatku z tytułu działalności. Ponadto nie odnotowano wpływu deklaracji związanych z działalnością gospodarczą.

dowód: pismo US z dnia 21.05.2013 r. w aktach ZUS

Decyzją z dnia 13 października 2010 r. Narodowy Fundusz Zdrowia (...) Oddział (...) w P. orzekł, iż od dnia 21 kwietnia 2009 r. do nadal winna podlegać obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej, albowiem w tym okresie figuruje w ewidencji działalności gospodarczej.

dowód: decyzja NFZ w aktach ZUS

Wobec powyższego Zakład z urzędu zgłosił K. K. (1) do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 21 kwietnia 2009 r.

bezsporne

Natomiast w okresie od 10 lutego 2006 r. do 14 grudnia 2010 r. odwołująca była zatrudniona na podstawie umowy o pracę za wynagrodzeniem odpowiadającym minimalnemu wynagrodzeniu w przeliczeniu na okres miesiąca u M. T.. Natomiast od dnia 7 marca 2012 r. K. K. (1) jest zatrudniona w (...) Sp. z o.o., również za wynagrodzeniem minimalnym.

bezsporne

W kwietniu i maju 2013 r. odwołująca była hospitalizowana psychiatrycznie. W tym okresie ubiegała się o rentę z ZUS i przyznano świadczenie rehabilitacyjne na okres, od 19 kwietnia 2013 r. do 15 października 2013 r. Odwołująca leczyła się również w sanatorium w czerwcu i lipcu 2013 r. Po powrocie z rehabilitacji leczniczej nadal chorowała. W tym czasie mieszkała z mężem, z synem i córką. Przyjmowała leki psychotropowe. Nie była w stanie odpowiedzieć na dane pismo pod wpływem leków. O pismach kierowanych przez organ rentowy, odwołująca powiedziała teściowej, które pomogła jej w sporządzeniu pisma.

Z dokumentacji medycznej odwołującej wynika, iż w okresie od 4 kwietnia 2013 r. do 6 maja 2013 r. była hospitalizowana z powodu epizodu depresyjnego, a w okresie od 30 czerwca 2013 r. do 23 lipca 2013 r. przebywała w sanatorium. Natomiast świadczenie rehabilitacyjne otrzymywała w okresie od 19 kwietnia 2013 r. do 13 kwietnia 2014 r.

dowód: dokumentacja medyczna (k. 54-85); zeznania odwołującej (k. 41-42, 90)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Sąd uznał za wiarygodne wszystkie **dokumenty** zgromadzone w aktach pozwanego organu rentowego oraz aktach sprawy, albowiem zostały one sporządzone przez powołane do tego osoby, w ramach przysługujących im kompetencji oraz w przewidzianej przez prawo formie. Nadto dokumenty te nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Fakt niekwestionowania przez strony treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy pozwolił nadto na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Sąd ocenił **zeznania odwołującej** K. K. (1) jako wiarygodne w całości, rzeczowe, spontaniczne, szczerze i zgodne z wiarygodnymi dokumentami zgromadzonymi w sprawie. Odwołująca zeznała, że pomimo zarejestrowania działalności gospodarczej nie podjęła ona żadnych działań w celu jej prowadzenia. Było to spowodowane m.in. chorobą nowotworową córki, o której dowiedziała się w listopadzie 2010 r., a także stwierdzoną u samej odwołującej depresją. Potwierdzeniem tego jest dokumentacja medyczna przedłożona przez odwołującą, w tym karty informacyjne z leczenia szpitalnego oraz decyzje ZUS o przyznaniu świadczenia rehabilitacyjnego.

Organ rentowy nie przedstawił żadnych dowodów przeciwnych, nie kwestionował nawet twierdzeń odwołującej, co do okoliczności związanych z brakiem jakiegokolwiek aktywności w celu prowadzenia działalności gospodarczej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie od zaskarżonej decyzji, doręczonej dnia 15 czerwca 2013 r., złożone dnia 16 września 2013 r. jest niewątpliwie spóźnione. Jednakże biorąc pod uwagę ustalone fakty – chorobę powódki o charakterze mentalnym, tak ciężką, że skutkowałą hospitalizacją krótko przed doręczeniem decyzji, a później, w okresie biegu terminu do złożenia odwołania pobytem w sanatorium i przyznaniem świadczenia rehabilitacyjnego na okres w sumie jednego roku – Sąd uznał, iż opóźnienie we wniesieniu odwołania przez K. K. (1) było nie było nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od odwołującej, co usprawiedliwia merytoryczne rozpoznanie odwołania (art. 477⁹ § 3 kpc)

Przedmiotem sporu było to, czy odwołująca K. K. (1) faktycznie prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą. Konsekwencją prowadzenia takiej działalności jest bowiem podleganie z tego tytułu obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i ewentualnie dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy o sus obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami oraz osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Stosowanie do art. 8 ust. 1 ustawy o sus za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku prac. Natomiast w ust. 6 pkt 1 w/w przepisu wskazano, iż za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Zgodnie z art. 9 ust. 1a cyt. ustawy, ubezpieczeni wymienieni w ust. 1, których podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe z tytułu stosunku pracy, członkostwa w spółdzielni, służby, pobierania świadczenia szkoleniowego, świadczenia socjalnego, zasiłku socjalnego lub wynagrodzenia przysługującego w okresie korzystania ze świadczenia górniczego lub w okresie korzystania ze stypendium na przekwalifikowanie w przeliczeniu na okres miesiąca jest niższa od określonej w art. 18 ust. 4 pkt 5a, podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów, z zastrzeżeniem ust. 1b i art. 16 ust. 10a.

Art. 13 pkt 1 ustawy o sus stanowi, iż obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku. Natomiast w pkt. 4 cyt. przepisu wskazano, iż obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Skoro ubezpieczeniom społecznym podlegają m.in. osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, to rozpoznając wniesione odwołanie, należało w pierwszej kolejności ustalić, czy odwołująca faktycznie podjęła i prowadziła taką działalność.

Definicję działalności gospodarczej zawiera art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (t.j. - Dz.U. z 2015 r., poz. 584 ze zm.), zgodnie z którym działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Jak wynika z art. 14 ust. 1 w/w ustawy przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym.

Określenie przez samego przedsiębiorcę daty rozpoczęcia działalności wpisywanej do ewidencji powoduje istnienie domniemania faktycznego, że z tą datą działalność została podjęta i była prowadzona do czasu jej wykreślenia. O prowadzeniu działalności gospodarczej nie decyduje jednak sam w sobie wpis do ewidencji, a fakt jej prowadzenia. Prowadzenie działalności obejmuje przy tym nie tylko wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, ale także czynności zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych – czynności przygotowawcze i organizacyjne (uzyskanie pozwoleń czy wpisów do ewidencji, uzyskanie lokalu, jego adaptacja i wyposażenie, zakup towaru, którym się zamierza handlować, ewentualna reklama, zatrudnienie pracowników czy obsługi księgowej, prawnej, znalezienie klientów, itp.). Prowadzenie działalności występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z tą działalnością – takich jak poszukiwanie nowych klientów, promowanie swoich usług, a zatem podejmowanie wszelkich działań, które zmierzają do stworzenia właściwych warunków do wykonywania działalności gospodarczej. Przedsiębiorca sam dysponuje swoim czasem przeznaczonym na wykonywanie działalności i może go wykorzystać na bezpośrednie świadczenie usług, a także na czynności pomocnicze zmierzające w przyszłości do efektywnego wykonywania działalności zarobkowej. Prowadzeniem działalności gospodarczej jest również faktyczne niewykonywanie działalności w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie, czy też kolejnego klienta.

W wyroku z dnia 12 września 2006 r. (I UK 106/2006) Sąd Najwyższy wskazał, iż specyfiką działalności gospodarczej jest to, że przedsiębiorca sam dysponuje swoim czasem, może go wykorzystać na bezpośrednie świadczenie usług, na czynności pomocnicze, czy na sprawy prywatne, takie jak leczenie, sprawy rodzinne czy też urlop. Inaczej niż w stosunku pracy sam wyznacza sobie zadania, które realizuje na własną odpowiedzialność i ryzyko. Zatem, nawet czasowe zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej nie powoduje automatycznie wyłączenia z ubezpieczenia społecznego i zaniechania obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne. Niewykonywanie konkretnych działań związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej w pewnych odstępach czasu nie oznacza, iż doszło do zaprzestania prowadzenia tej działalności. Nie traci ona charakteru ciągłego i zorganizowanego, gdyż płatnik składek nie musi przejawiać aktywności zawodowej w każdym dniu podlegania ubezpieczeniu, a mimo to, jest obowiązany do opłacania składek na ubezpieczenie społeczne przez cały czas prowadzenia działalności. Okresy oczekiwania nie oznaczają bowiem zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej i nie uzasadniają wyłączenia z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych.

Postępowanie dowodowe potwierdziło zasadność wniesionego odwołania. Odwołująca rzeczywiście nie podjęła i nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej po wykonaniu czynności związanych z rozpoczęciem działalności, w tym wpisaniu do Ewidencji Działalności Gospodarczej oraz zgłoszenia działalności do urzędu skarbowego. Nie dokonała przy tym zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych oraz nie podjęła czynności wstępnych – przygotowawczych mających na celu rozpoczęcie działalności. Odwołująca nie poszukiwała klientów, nie reklamowała swoich usług. Jak sama wskazała, zarejestrowała działalność na prośbę męża, który zobowiązał się jej pomóc, gdyż wcześniej sam prowadził taką działalność. Stwierdzona u córki odwołującej choroba nowotworowa, która miała niewątpliwie wpływ na późniejsze pogorszenie stanu zdrowia samej odwołującej (stwierdzono u niej epizod depresyjny), także spowodowała, iż K. K. (1) nie podjęła działalności gospodarczej. W okresie choroby córki, odwołująca musiała także

zaopiekować się jej niespełna dwuletnim synem. Pod opieką odwołującej był także jej nastoletni syn. Natomiast mąż odwołującej tuż przed zachorowaniem córki podjął pracę zagranicą, gdzie spędzał po pół roku i tylko na kilka dni przyjeżdżał do kraju. Istotne jest również to, iż odwołująca w okresach od 10 lutego 2006 r. do 14 grudnia 2010 r. i od 7 marca 2012 r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę i z tego tytułu uzyskiwała wynagrodzenie w wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Przepisy ustawy o sus wiążą podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z faktycznym prowadzeniem (wykonywaniem) pozarolniczej działalności gospodarczej, nie zaś z faktem formalnej rejestracji działalności gospodarczej. Ocena, czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, należy do sfery ustaleń faktycznych, a istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, jednakże wpis ten prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 29. stycznia 2013 r., III AUa 802/12). O prowadzeniu działalności gospodarczej nie świadczy zarejestrowanie jej, uzyskanie numerów NIP i REGON oraz opłacanie składek. Obowiązkowi ubezpieczeń społecznych podlega osoba faktycznie prowadząca działalność gospodarczą (wykonująca tę działalność), a nie osoba jedynie figurująca w ewidencji działalności gospodarczej na podstawie uzyskanego wpisu, która działalności tej nie prowadzi (nie wykonuje) (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 marca 2015 r., III AUa 1687/14).

Sąd, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, w tym na podstawie wiarygodnych zeznań odwołującej ustalił, że działalność gospodarcza faktycznie nie była prowadzona.

Zgodnie z przepisem art. 3 kpc strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten nie nakłada na Sąd obowiązku dążenia do wykrycia prawdy obiektywnej bez względu na procesową aktywność stron. Wręcz przeciwnie, nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 kpc). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). Postępowanie cywilne (w tym i postępowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych) w polskim prawie opiera się na zasadzie kontrydiktoryjności, co oznacza, że strony oferują dowody, natomiast zadaniem sądu jest rozstrzygnięcie sprawy na podstawie tych dowodów.

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie odwołująca sprostowała powyższemu obowiązkowi, w sposób przekonywujący obalając argumenty pozwanego organu rentowego. Ten ostatni natomiast nie przejawiał dostatecznej inicjatywy dowodowej. Przeprowadzone postępowanie dowodowe uzasadnia przyjęcie, że w okresie od 15 grudnia 2010 r. do 6 marca 2012 r. odwołująca K. K. (1) nie prowadziła pozarolniczej działalności gospodarczej. Analiza poczynionych ustaleń faktycznych, jak i treści obowiązujących przepisów prowadzi do wniosku, iż z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej K. K. (1) nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od dnia 15 grudnia 2010 r. do 6 marca 2012 r.

Mając powyższe na uwadze, opierając się na dowodach przedstawionych przez stronę odwołującą, przy braku dowodów przeciwstawnych zgłoszonych przez stronę pozwaną, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku i to na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 kpc w całości uwzględniając wniesione odwołanie.

/-/ Maciej Nawrocki